

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114214069
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114214069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti odporkyni K. F., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom P. R. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 311,72 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 106,72 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 116,72 € od 26.01.2013 do 19.06.2014 a zo sumy 106,72 € od 20.06.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

III. Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 19,76 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.06.2014 domáhal od odporkyne zaplatenia sumy spolu 311,72 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 26.01.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že s odporkyňou uzatvoril zmluvu o pripojení č. C v znení dodatku zo dňa 01.08.2011 a zmluvu o pripojení č. C v znení dodatku zo dňa 02.07.2010, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal odporkyni 2 ks SIM kariet, ktoré jej umožnili využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby. Zároveň na základe dodatkov k zmluvám o pripojení odporkyni mobilný telefón/komunikačné zariadenie zn. Sony Ericsson Xperia X8 a Huawei E1550 USB modem. Uviedol, že ustanovenia dodatkov, v ktorých bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilné telefóny, boli v inom súdnom konaní (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011) vyhlásené za neprijateľné podmienky a navrhovateľ ako dodávateľ služby je povinný zdržať sa jej používania. Predmetná zmluvná pokuta mala pritom funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti zo zmluvy (poskytnúť odporkyni telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu) splní a odporkyňa si svoje základné povinnosti zo zmluvy (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a včas a riadne uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplní. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ v tomto konaní domáha nároku na náhradu

škody, ktorá mu vznikla za odpredaný telefón/komunikačné zariadenie vo výške 146,- € pri telefóne zn. Sony Ericsson Xperia X8 a 49,- € telekomunikačnom zariadení Huawei E1550 USB modem. Táto škoda predstavuje výšku rozdielu medzi predajnou cenou telefónu zariadenia a jeho akciovou cenou. Odporkyňa spôsobila navrhovateľovi škodu tým, že získala telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, pretože podpisom dodatku sa zaviazala používať určité služby a za tieto platiť po dobu viazanosti. Odporkyňa si bola vedomá, že telefón/telekomunikačné zariadenie je predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorá výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že sa zaviazala využívať služby po dobu dohodnutú v zmluve, pričom nedodržanie záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu. Okrem tejto škody navrhovateľovi vznikla i ďalšia škoda zo zvýhodnených cien počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu atď., ktoré si však neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 246,72 € vyfakturovaných v období od augusta 2012 do októbra 2012. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 oznámil odporkyni dlžnú sumu a vyzval ju na úhradu. Na pokus o pokonávku odporkyňa reagovala čiastočnou úhradou 130,- €. Pohľadávka voči odporkyni pozostáva z ceny poskytnutých služieb vo výške 116,72 € a z náhrady škody vo výške 195,- €.

Odporkyňa sa k návrhu písomne vyjadrila podaním, doručeným súdu dňa 12.09.2014 tak, že bola nezamestnaná a nemala z čoho platiť faktúry. Uviedla, že sa dohodli, že bude splácať po 10,- €, čo robila, ak jej zostali nejaké peňažné prostriedky. Doložiť to nemohla, nakoľko sa jej stratili šeky. Ak by to bolo možné, požiadala by Orange o splátkový kalendár.

Vedľajší účastník na strane odporkyne podal vo veci vyjadrenie, doručené súdu dňa 09.10.2014, v ktorom poukázal na to, že nespochybňuje nárok navrhovateľa na úhradu sumy za poskytnuté služby, ale navrhovateľ nemá právo na náhradu škody, ktorá má spočívať v rozdieli medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného zariadenia. Do konania vstúpil iba v časti náhrady škody. Poukázal na základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, pričom konštatoval, že navrhovateľ v tomto prípade nepreukázal vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, a teda neunesol dôkazné bremeno. V tomto smere poukázal na rozhodnutia súdov: rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/160/2013 zo dňa 17.09.2013, sp. zn. 11C/384/2014 zo dňa 23.06.2014, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/287/2013 zo dňa 09.09.2013, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16C/37/2013 zo dňa 26.09.2013, Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5C/319/2013 zo dňa 17.09.2013. Žiadal, aby súd návrh v časti o zaplatenie 195,- € s príslušenstvom zamietol a zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov konania vedľajšieho účastníka, pričom poukázal na to, že žiada náhradu trov konania len z jedného samostatného nároku, namietanej náhrady škody.

Odporkyňa vyjadrila súhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní písomne, podaním, doručeným súdu dňa 30.09.2014.

Podaním doručeným súdu dňa 06.10.2014 zoberal navrhovateľ návrh v časti o zaplatenie 10,- € s príslušenstvom späť, čo dôvodil tým, že odporkyňa po podaní návrhu dňa 16.06.2014 uhradila 10,- €. Uznesením č.k. 27C/170/2014-58 súd konanie v časti o zaplatenie istiny 10,- € s 8,75 % úrokom z omeškania zo sumy 10,- € od 20.06.2014 do zaplatenia zastavil.

Predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 301,72 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 311,72 € od 26.01.2013 do 19.06.2014 a zo sumy 301,72 € od 20.06.2014 do zaplatenia.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 v spojení s § 372u a § 200ea ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Poučenia boli účastníkom zaslané poštou. Súd vychádzal z návrhu, záznamami z Orange Intranetu, zmluvy o pripojení č. C zo dňa 05.11.2002 s dodatkom zo dňa 29.07.2011, zmluvy o pripojení č. C zo dňa 02.07.2010 s dodatkom zo dňa 02.07.2010, písomným pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dňa 05.11.2002 zmluvu o pripojení č. C ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len Všeobecné podmienky). Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporkyňi telekomunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala za ne riadne platiť.

Z dodatku k vyššie uvedenej zmluve o pripojení uzavretého medzi stranami dňa 29.07.2011 vyplýva, že odporkyňa si u navrhovateľa objednala službu pod názvom Volanie do všetkých sietí 100+ a Volajme spolu Večer a Víkend+, v dôsledku čoho jej navrhovateľ odpredal mobilný telefón typu Sony Ericsson Xperia X8 za kúpnu cenu 1,- € za podmienky doby viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 148,- €.

Navrhovateľ ďalej uzavrel s odporkyňou dňa 02.07.2010 zmluvu o pripojení č. C ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporkyňi telekomunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala za ne riadne platiť.

Z dodatku k vyššie uvedenej zmluve o pripojení uzavretého medzi stranami dňa 02.07.2010 vyplýva, že odporkyňa si u navrhovateľa objednala službu pod názvom Mobilný Orange Internet Štart, v dôsledku čoho jej navrhovateľ odpredal telekomunikačné zariadenie Huawei E1550 USB modem za kúpnu cenu 1 € za podmienky doby viazanosti na 36 mesiacov so zmluvnou pokutou 331,94 €.

Z faktúr č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX vyplýva, že odporkyňa využila v období od júna 2012 do augusta 2012 služby navrhovateľa poskytnuté jej na základe predmetných zmlúv, za celkovú cenu 246,72 €, z ktorých na základe pokusu navrhovateľa o pokonávku zo dňa 11.10.2012 uhradila len 130,- €.

Navrhovateľ si ďalej pokusom o pokonávku zo dňa 11.10.2012 uplatnil voči odporkyňi zmluvnú pokutu vo výške 477,94 € pre porušenie zmluvných povinností. V tomto konaní si ale navrhovateľ uplatňuje sumu 195,- € ako nárok na náhradu škody.

Súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov, účinné ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení dňa 05.11.2002 v znení dodatku zo dňa 29.07.2011 a zmluvy o pripojení dňa 02.07.2010 v znení dodatku zo dňa 02.07.2010.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách zmluvou o pripojení sa telekomunikačný podnik zaväzuje užívateľovi pripojiť jeho koncové telekomunikačné zariadenie na verejnú telekomunikačnú sieť a poskytovať alebo sprístupniť s tým súvisiacu verejnú telekomunikačnú službu, prípadne aj zriadiť potrebné pripojenie na verejnú telekomunikačnú sieť a užívateľ sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie a používanie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť a za poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby.

Podľa § 76 ods. 12 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách vzťahy, ktoré podľa doterajších predpisov vznikli do 31. decembra 2003 medzi prevádzkovateľmi verejných telekomunikačných sietí a poskytovateľmi verejných telekomunikačných služieb na jednej strane a užívateľmi na strane druhej, považujú sa za zmluvy o pripojení podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 195/200 Z.z. telekomunikačný podnik má právo na zaplatenie ceny poskytnutej verejnej telekomunikačnej služby podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil užívateľovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; inak právo zaniká.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 634/1992 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení zo dňa 02.07.2010 a dodatkov zo dňa 02.07.2010 a 29.07.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po právnej stránke mal súd za to, že obe zmluvy o pripojení v spojení s dodatkami, sú zmluvami uzavretými podľa § 43 zákona č. 195/2000 Z.z., resp. § 43 z.č. 610/2003 Z.z. a súčasne majú charakter spotrebiteľskej zmluvy. Zmluvy o pripojení sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami i podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že navrhovateľ v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako predávajúci/dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd vychádzal i z právneho názoru, vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.01.2011, publikovaného pod R 36/2013, že zmluva o pripojení vymedzená v § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. a od 31. decembra 2003 v § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, i keď v Občianskom zákonníku nie je výslovne upravená ako spotrebiteľská zmluva. Zmluvu o pripojení

(§ 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách, resp. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách), ktorou sa podnik zaviazal fyzickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, poskytovať alebo sprístupniť verejnú telekomunikačnú službu, treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnenú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, navrhovateľ s odporkyňou uzatvoril dve zmluvy o pripojení, ktorých predmetom bolo poskytovanie služieb verejnej elektronickej komunikačnej služby v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré odporkyňa akceptovala. Na základe zmlúv v znení dodatkov vznikol medzi navrhovateľom a odporkyňou záväzkový vzťah, z ktorého bol navrhovateľ povinný odporkyňu zabezpečiť služby určené v zmluvách a odporkyňa vznikla povinnosť zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými navrhovateľom. Navrhovateľ v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval odporkyňu cenu za poskytnuté plnenia za obdobie od augusta do októbra 2012 v celkovej výške 246,72 €, z ktorých si po čiastočnom späťvzati návrhu uplatňuje len 106,72 €. Túto sumu odporkyňa doteraz navrhovateľovi neuhradila, pričom jej výšku v konaní nerozporovala. Odporkyňa porušila svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, a preto ju súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. zaviazal na zaplatenie žalovanej ceny za poskytnuté služby 106,72 €.

Keďže odporkyňa dobrovoľne neplnila navrhovateľom vyfakturované sumy, dostala sa s plnením dlžnej sumy do omeškania, a to vždy s jednotlivou vyfakturovanou čiastkou ku dňu nasledujúcim po dni splatnosti tej- ktorej faktúry. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 26.01.2013. Súd viazaný jeho návrhom, nemohol ísť nad jeho rámec a priznať mu viac. Základná úroková sadzba ECB platná od 11.07.2012 do 07.05.2013 bola 0,75 %. Navrhovateľovi potom patrí úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 116,72 € od 26.01.2013 do 19.06.2014 a zo sumy 106,72 € od 20.06.2014 do zaplatenia.

Navrhovateľ si pokusom o pokonávku voči odporkyňu uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 477,94 €, ktorú však v návrhu na začatie konania žiadal právne posúdiť ako nárok na náhradu škody vo výške 195,- €. Tento nárok navrhovateľa mal súd za nedôvodný. Navrhovateľ sa tejto náhrady škody domáha z dôvodu, že odporkyňa odpredal dva mobilné telefóny za zvýhodnenú kúpnu cenu (19,- € a 1,- €) oproti cene trhovej (165,- € a 50,- €), za čo sa odporkyňa zaviazala zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dojednanú dobu viazanosti, čo ale nespĺnila a zároveň neplatila včas a riadne za navrhovateľom poskytované služby. Navrhovateľovi tak mala vzniknúť škoda spočívajúca v rozdieli medzi predajnými cenami telekomunikačného zariadenia a ich trhovou cenou. Súd vec v tomto ohľade posudzoval podľa 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje tzv. všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorej predpokladom sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa prezumuje. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Na základe dokazovania dospel súd k záveru, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal existenciu škody, ktorej náhrady sa domáha a ani existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním odporkyňu, ktorým mal porušiť svoju právnu povinnosť a vznikom škody. Čo sa týka existencie škody, ktorú navrhovateľ vidí v rozdieli medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú predal odporkyňu dva mobilné telefóny a nezľavnenou kúpnu cenou rovnakého typu mobilných telefónov, podľa názoru súdu za skutočnú škodu v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľ predáva telekomunikačné zariadenie za cenu nižšiu ako skutočnú. Takýto cenový rozdiel nemôže byť majetkovou ujmom navrhovateľa, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. S tým úzko súvisí aj nedostatok ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu - príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu - odporkyne a vznikom škody. Navrhovateľom tvrdená škoda celkom zjavne nie je dôsledkom protiprávneho konania odporkyňu v tom zmysle, že porušila zmluvné záväzky zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb/ ale je dôsledkom dojednaní takejto zľavnenej kúpnej ceny v dodatkoch k zmluvám o pripojení.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti (o zaplatenie 195,- € s prísl.) zamietol.

Súčasťou rozsudku je i výrok súdu o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní (o zaplatenie 301,72 € s prísl.) bola odporkyňa úspešná v časti o zaplatenie sumy 195,- € s príslušenstvom, v ktorej bol návrh navrhovateľa zamietnutý, t.j. v časti asi 65 % a neúspešná v časti o zaplatenie 106,72 €, t.j. zhruba 35 %. Pomer úspechu a neúspechu odporkyne je teda 30 %, ktorá miera náhrady trov konania by jej patrila. Odporkyňa si však v konaní žiadne trovy neuplatnila, z obsahu spisu jej trovy konania nevyplývajú, a preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Vzhľadom na prevažný úspech odporkyne vo veci, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane, a to v pomere, v akom vzniklo samotnej odporkyne, t.j. 30 %. Súd konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyne domáhal zaplatenia 311,72 € s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 24,90 €. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k veci (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 49,80 €. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 8,04 €, t.j. spolu vo výške 16,08 €. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia 65,88 €, z čoho hodnota 30 % predstavuje sumu 19,76 €, na ktorej zaplatenie súd zaviazal menej úspešného navrhovateľa. Argumentácia vedľajšieho účastníka o tom, že do konania vstúpil len v časti náhrady škody a nie v časti ceny za poskytnuté služby je pritom irelevantná, pretože vedľajší účastník vstúpil podľa § 93 ods. 2, 3 O.s.p. do celého súdneho konania a musí znášať následky tohto vstupu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia

sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.